

Adrian Voicu

astă seară râdem

în familie

Editor: Loredana Tîrzioru
Redactor: Gilda Vălcan
Tehnoredactor: Alina Guțuleac

Editura BrumaR
300050 Timișoara,
str. A. Popovici 6
tel.: 00744 787 959
e-mail: office@brumar.ro
www.brumar.ro

Copyright © 2019 | Adrian Voicu

Copyright © 2019 | Editura Brumar, pentru prezenta ediție. Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate. Reproducerea integrală sau parțială, pe orice suport, fără acordul scris al editurii, este interzisă.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
VOICU, ADRIAN

Astă seară râdem în familie / Adrian Voicu. -

Timișoara : Editura Brumar, 2019

ISBN 978-606-726-177-6

821.135.1

La Buzău

Eram la sor-mea, la Buzău, într-un weekend de mare încărcătură emoțională (își luase pisică), calorică (inaugura centrala de apartament), alcoolică (ieșise o nouă promoție de la Pietroasele) și colesterolică (datorită priceperii exagerate ale susnumitei în ale gătitului).

Împrejur se făcuse noapte și aveam să aflăm că nenorocita de pisică numă' în pat voia să doarmă, între sor-mea și bărbat-su, om complex, de prin partea locului.

Bem, mâncăm, râdem și, la un moment dat dispare animalu'. Pis! încoace, pis! încolo, „Pisda mă-tii de pisică, unde te-ai ascuns, că mi-ai stricat siesta!”, am gândit eu zâmbind și fără nici o urmă de răutate.

– Iese ea mâine dimineață, a conchis sor-mea după vreo două lungi minute de căutat.

Cuprinși de boala porcului, în urma repetatelor manevre cu fripturi, salate „biof” și prăjituri „cranț”, ne-am aruncat cu voluptate nedisimulată în paturile gemând de sănătate și trai bun.

După ce mi-am aruncat privirile inutil prin televizor vreo douăj' de minute, mi s-a făcut de golit vezica și o tai spre baie. Ei, acum, ca să pricepeți tot filmul, trebuie să vă imaginați că eu eram în sufragerie, iar drumul spre ușurarea vezicală trecea prin fața dormitorului sor-mii, care avea ușa deschisă. În continuare vă voi da „Play” la filmul care urmează pe două planuri: unul în dormitorul soră-mii, iar cel de-al doilea pe hol.

Începem cu un cadru larg în dormitor și o găsim pe sor-mea și pe bărbat-su în pat, cucăind, așa. Pe sor-mea,

fire mai blajină (gena de Nehoiu, na!), o furase gravitația la un ochi, se întinsese rapid și la celălalt, apoi toată masa corporală îi alunecase înspre o dulce sforăială. Bărbat-su, fire complexă, de oraș capitală de județ (de Buzău zic acuma), căta pe deasupra mustății la un obscur post teve, dar și el dădea semne de cedare în fața forțelor de atracție a pleoapelor.

La un moment dat, se întâlnește sor-mea cu un coșmar, se zbate oleacă-n el și cade într-o rână către bărbat-su. Instantaneu, de sub plapumă se aude un „oarlauau!” strivit și trăgând a moarte lentă. Sor-mea, cum ziceam, pornită pe somn, n-a schițat nimic. Bărbat-su, în schimb, a devenit brusc vigilent, a strecurat vânjos o mână sub sor'mea și speriat de ce găsisse, a aruncat chestia blănoasă pe ușa dormitorului (în hol, adică) cu strigătul de luptă specific cartierului Micro 14, „Piei, Satană!”

Ei, bine, acuma vine și planu' doi, ăla în care eu treceam pe hol în drum să mă ușurez. Cum târșaiam papucii prin fața ușii lor, am tresărit o clipă la strigătul disperatului și am întors capul să văd care-i treaba și cine-l taie p-ăla de e în pat cu sor-mea.

Nu am putut să nu remarc o mișcare în semiîntunericul dat de ecranul televizorului sunetul ce aducea a miorlăit și care se auzea din ce în ce mai tare cu cât o chestie blănoasă se făcea mai mare venind pe traiectoria mufei personale. Adânc șocat de impact și de efectul Doppler, cu brazde sângerânde pe chelie, am dat un răcnet magistral și m-am prăbușit în dulapul de pe hol.

Încet, casa s-a trezit la viață: patul a început să scârțâie, semn că sor-mea revenea în lumea noastră, s-au aprins luminile, eu zăceam nemișcat și băgat jumate în dulap, lumea râdea cu lacrimi și schimbări de culoare la fizionomie, iar pisica Doppler se aranja la blană în ușa bucătăriei.

Deliciul final a fost când am constatat că nu mai era nevoie să mă duc la baie.